

det sættes i sammenhæng med USA's tilblivelse i anden halvdel af 1700-tallet. En revolution kan dog også minde en del om andre dramatiske begivenheder, der skaber forandring, for eksempel en krig mellem stater eller en borgerkrig. Det er derfor helt afgørende for forståelsen af Den Amerikanske Revolution som historisk begivenhed at prøve at finde ud af, hvorfor den brød ud, og hvordan den forløb, fordi det kan fortælle, hvorfor revolutionen stadig spiller så stor en rolle i nutidens USA. Resten af dette kapitel tager derfor udgangspunkt i følgende problemstillinger:

- Hvorfor begyndte Den Amerikanske Revolution?
- Hvordan forløb revolutionen?
- Hvilken betydning har revolutionen i nutidens USA?

2.2 De engelske kolonier i Nordamerika indtil 1754

I begyndelsen af 1600-tallet var englænderne begyndt at kolonisere Nordamerika. De bosatte sig i første omgang på den amerikanske østkyst, hvor de første kolonier var Virginia i syd og Massachusetts i nord. De første kolonier var private foretagender, som blev grundlagt af kompagnier på jagt efter profit eller af grupper af protestantiske afvigere, som flygtede fra et Europa præget af religiøs intolerance og ensretning. Gradvis emigrerede flere og flere englændere til de nye kolonier. Med grundlæggelsen af Georgia i 1732 var antallet af kolonier vokset til 13.

Kolonierne var underlagt retningslinjer, som blev fastlagt af regeringen og kongen i London. Den økonomiske politik i kolonitiden var grundlæggende præget af en tankegang, som kom til udtryk i Navigations-

lovene fra midten af 1600-tallet. Med Den Første Navigationslov fra 1651 blev det bestemt, at alle varer til England, Irland og kolonierne fra fremmede verdensdele skulle fragtes på engelske skibe. Den Anden Navigationslov fra 1660 rummede en tilføjelse om, at varer fra kolonierne kun måtte eksporteres til andre dele af det britiske imperium.

Disse love var en del af en overordnet økonomisk tankegang i datidens Europa, som man kalder merkantilisme. Fælles for de europæiske stater var, at de i forbindelse med udviklingen i 1600-tallet, hvor krudt fik en langt større rolle i krigsførelsen, og den politiske magt blev centraliseret, fik flere udgifter til en stående hær og flåde, et større hof og en større centraladministration. Det var derfor vigtigt at øge statens indtægter. Som økonomen og forretningsmanden Thomas Mun (1571-1641) forklarede i hovedværket *England's Treasure by Foreign Trade*, der blev udgivet i 1664: "De almindelige midler til at øge vor velstand er udenrigshandel, hvor vi altid må følge denne regel: Årligt at sælge mere til udlandet, end vi forbruger af dets varer." Dette kunne ske ved at købe billige råvarer og sælge dyrebare forarbejdede varer, eller ved at en stat beskyttede sin egen handel med told og afgifter. Desuden var det praksis for de europæiske kolonimagter, at koloniernes handel skulle gennem moderlandet. Dermed blev der både tjent penge, når kolonierne handlede indbyrdes, og hvis de solgte til andre lande.

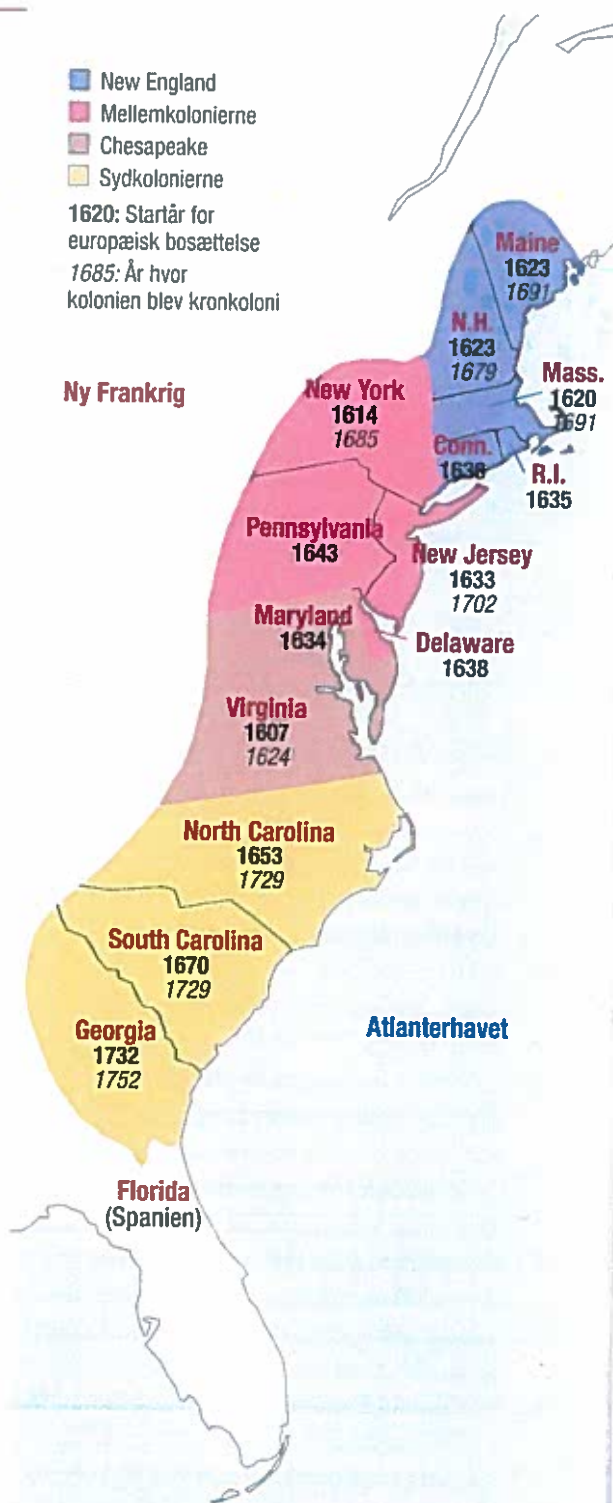
Organiseringen af det første britiske imperium

De engelske kolonier indgik i et globalt økonomisk system, hvor deres opgave var at forsyne moderlandet med råvarer, samtidig

Kortet viser de 13 engelske kolonier i 1700-tallet. En ting, som adskilte kolonierne, var deres status. Kronkolonierne hørte direkte under kongen. De mest befolkningsrige kolonier i 1770 var Massachusetts i New England med 266.565 indbyggere, Pennsylvania i Mellemkolonierne med 240.057 indbyggere, Chesapeake-kolonien Virginia med 447.016 indbyggere samt North Carolina med 197.200 indbyggere.

med at hele deres samhandel med den øvrige del af verden i princippet skulle gå gennem Storbritannien. Konsekvensen af dette var, at kolonierne i Amerika skulle finde nogle værdifulde råvarer, de kunne sælge. I de sydlige kolonier producerede man ris, tobak og farvestoffet indigo, mens de nordlige kolonier primært eksporterede tømmer. Til gengæld importerede kolonierne britiske varer. Helt på linje med merkantilismens tankegang gav dette moderlandet et handelsoverskud, som medførte en stadig overførsel af værdier fra kolonierne til Storbritannien. Denne tendens blev forstærket af, at briterne som bestemt i navigationslovene sad på en stor del af handelen med de øvrige dele af det første britiske imperium og tjente gode penge som mellemmand i det handelsnetværk, som de havde opbygget.

Der var dog også en række fordele ved at være en britisk koloni. Godt nok var kolonierne tvunget til at købe britiske varer, men disse var til gengæld fra det teknisk mest udviklede samfund i verden, for det var netop fra midten af 1700-tallet, at den industrielle revolution startede i Storbritannien. Samtidig betød den britiske rigdom, at der var gode muligheder for at afsætte kolonierne varer. En anden fordel var, at selv om briterne sad på størstedelen af handelen, kunne kystbyerne i de nordlige kolonier, først og fremmest Boston, ved selv at bygge

Figur 2.1 Samhandelen i det første britiske imperium

Figuren viser handelen i det første britiske imperium. Irland og Nordamerika blev koloniseret, mens Afrika og Asien blev bundet sammen med resten af imperiet gennem samhandel. Målet var at skabe et lukket system, som forsynede Storbritannien med mad og råvarer til manufaktur og samtidig sikrede indtægter til den britiske kongemagt og overklasse.

skibe få en andel i både den transatlantiske handel og den regionale handel i Caribien. Her havde de gennem smugleri og briternes lempelige håndhævelse af navigationslovene gode muligheder for at handle med slaver eller for at sælge varer til rige sukkerkolonier som Bahamas, Barbados og Jamaica. Endelig skal man ikke undervurdere, at amerikanske købmænd og plantageejere fik adgang til britisk kapital, som blev investeret i de sektorer, som var særlig interessante for kapitalstærke grupper i London, nemlig skibsbygning i nord og de store plantager i de sydlige kolonier.

Den britiske hær og flåde beskyttede de amerikanske kolonier mod fjendtlige indianske stammer og de tilstødende katolske franske og spanske koloni-imperier. Dermed var de med til at sikre, at værdien af samhandelen med Storbritannien næsten blev tredoblet i løbet af 1700-tallet. At samtiden kunne se disse fordele, ser man også ved, at mens det næsten kun var englændere, som bosatte sig i kolonierne i 1600-tallet, begyndte irere, skotter og tyskere i 1700-tallet at søge tilflugt i Den Nye Verden, hvor indvandringen af englændere kun udgjorde 20 procent af den samlede indvandring.

Øget politisk selvbevidsthed

Koloniernes øgede økonomiske styrke og fordelagtige placering i det britiske handelsimperium medførte sammen med en nem adgang til jord, at de fattige i kolonierne havde bedre leveforhold end tilsvarende grupper i samtidens Europa. Samtidig skabtes der i forbindelse med den økonomiske vækst en velhavende kolonial elite bestående af plantageejere og købmænd. De rigeste i Amerika var dog fattigere end den britiske overklasse, og man kan derfor hævde, at kolonierne var en moderne version af det antikke athenske demokrati, hvor den vigtigste politiske gruppe var middelklassen.

Den økonomiske udvikling førte samtidig til, at nye byer opstod. Selv om det amerikanske samfund i 1700-tallet langt hen ad vejen forblev et landbrugssamfund, begyndte byer som Philadelphia, New York, Boston og Charleston at vokse i et omfang, som ikke kun muliggjorde fremkomsten af en økonomisk og handelsmæssig overklasse, men også skabelsen af en intellektuel elite bestående af advokater, jurister og læger. En række forskellige aviser begyndte at udkomme, for eksempel *Boston Gazette* fra 1719, mens videregående skoler som Harvard i Massachusetts og Yale i Connecticut bidrog til et højt uddannelsesniveau og dannelsen af en offentlig opinion i kolonierne. Således kunne 75 procent af den voksne befolkning i kolonierne læse i 1763, mens det samme tal for den britiske befolkning var 60 procent.

Kolonierne havde en styreform, der mindede om demokrati, med valgte byråd, landsbyråd og koloniforsamlinger, men på samme tid var de principielt underlagt den britiske konge og det britiske parlament. Mens kongen udpegede guvernørerne, som ledede kolonierne, kunne Parlamentet gennem handelsudvalget og kongens gehejme-

råd gøre dets indflydelse i kolonierne gældende. Det var derfor svært for kolonisterne at gøre karriere inden for koloniernes administration, politik og militær. Det britiske parlament bestod af House of Commons og House of Lords, hvor valgte repræsentanter fra den velstående del af den britiske befolkning regerede det britiske imperium, men her havde kolonisterne heller ikke mulighed for at komme til orde, fordi de ikke havde ret til at vælge repræsentanter til Parlamentet. Koloniernes manglende repræsentation i Parlamentet fik stor betydning for udbruddet af Den Amerikanske Revolution.

Den religiøse vækkelse

En anden vigtig faktor for udvikling af en politisk bevidsthed i kolonierne var den religiøse vækkelse i 1730'erne og 1740'erne, som kaldes "the Great Awakening". Mange begyndte at kritisere de eksisterende protestantiske kirkers ritualer og stive former og begyndte at prædike en tro baseret på følelser og den enkeltes direkte forhold til Jesus. Overalt i kolonierne delte de eksisterende protestantiske kirker sig efter, om man var tilhænger af "det nye lys" eller "det gamle lys". Samtidig med splittelsen i de enkelte kolonier bredte bevægelsen sig på kryds og tværs af kolonierne ved, at missionærer fra de forskellige trosretninger spredte deres budskab. En af konsekvenserne af dette var, at der opstod en række bevægelser på tværs af kolonierne, som dermed fik dem til at fremstå som en enhed.

En anden vigtig konsekvens af udviklingen var, at der ikke var religiøse flertal i nogen af kolonierne. Da flere tilhængere af "det nye lys" nægtede at betale kirkeskat til de etablerede kirker og krævede retten til at vælge deres egne præster, medførte denne kirkekamp på længere sigt en adskillelse af

Thomas Walleys maleri "George Whitefield prædiker i Boston, juni 1750" fra 1863 viser en af de første prædikanter for "det nye lys", som var i stand til at mobilisere befolkningen på tværs af kolonierne. En af dem, der hjalp George Whitefield, var Benjamin Franklin, som blandt andet gav Whitefield spalteplads i sin avis *Pennsylvania Gazette*.

stat og kirke, som ikke fandtes i Storbritannien.

Modviljen mod en statskirke blev forstærket af, at den anglikanske kirke fra midten af 1700-tallet styrkede sin mission i de sydlige kolonier. Dette reagerede de nye protestantiske bevægelser negativt på. Foruden den religiøse dimension fik "the Great Awakening" derfor stor betydning for mobiliseringen af den amerikanske befolkning i opgøret med den britiske kolonimagt.

Opgave 1

Opstil en liste over fordele og ulemper for de 13 nordamerikanske kolonier ved at være en del af det britiske imperium. Kom efterfølgende ind på mulige konfliktpunkter mellem kolonierne og moderlandet.